

AiA Art News-service

de Volkskrant

POSTUUM PIETER SANDERS 1938-2018

Pieter Sanders was gefascineerd door alle ontwikkelingen in hedendaagse experimentele kunst

Hij was de zevende Pieter Sanders in een rij die al aan de negende telg met dezelfde naam toe is. En net als zijn vader en zijn zoon was kunst zijn passie.

Peter de Waard 1 augustus 2018, 21:26

Pieter Sanders. Foto Sanne de Wilde

Hij had dezelfde naam en studeerde net als zijn vader rechten in Leiden. En ook hij werd jurist. En met zijn vader deelde hij de liefde voor eigentijdse kunst, waarvan hij liefhebber, promotor en een fanatieke verzamelaar werd.

En in navolging van zijn vader schonk hij aan het einde van zijn leven een groot deel van de collectie aan Nederlandse museums, in zijn geval het Stedelijk Museum en de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed.

Pieter Sanders was voor de rest een tamelijk bescheiden en introverte man. Hij overleed 1 juli op 80-jarige leeftijd. En dat was maar zes jaar na zijn meer extroverte vader die 100 jaar werd.

‘Mijn vader was de zevende Pieter Sanders in een hele lange stamboom. Dat hij maar 80 zou worden, hadden we niet verwacht. Niet alleen werd mijn opa 100, ik heb ook nog een oudtante van 105 jaar’, zegt zijn zoon die ook Pieter Sanders heet, rechten heeft gedaan en inmiddels kunst verzamelt. ‘Wij houden graag de familietraditie hoog’, zegt hij. Hij heeft

weer een zoon die de naam Pieter heeft gekregen. Pieter Sanders ‘de negende’.

Tussen de kunst

De zevende Pieter Sanders werd twee jaar voor het begin van de oorlog geboren in Amsterdam. Na hem kwamen nog twee kinderen: Martijn (hij werd directeur van het Concertgebouw) en Frederieke.

De nu overleden Pieter maakte nog mee dat zijn vader werd vastgezet als een van de jongste gijzelaars in Sint-Michielsgestel. Hij werd na de oorlog hoogleraar in Rotterdam en verzamelde kunst van de Cobra-schilders en andere kunstenaars uit die tijd.

Zijn zoon werd tussen de kunst opgevoed. Alleen koos hij de kunst uit zijn eigen tijdsperiode. Na zijn studie rechten ging hij werken bij het advocatenkantoor Van der Feltz & Voûte in Amsterdam. In 1967 trouwde hij met Marieke ten Holte en verhuisde naar Landgraaf in Limburg met de opdracht de juridische gevolgen van de sluiting van de particuliere kolenmijn Willem Sophia bij Kerkrade af te wikkelen.

In 1971 keerde hij terug in Noord-Holland en werd bedrijfsjurist bij Hoogovens in de tijd dat de economie en het bedrijf groeiden en bloeiden. Dat werk deed hij tot zijn pensioen in 2000. Hij was razendsnel en scherpzinnig in zijn juridisch oordeel, memoreerde zijn vroeger collega Truus Valkering tijdens de afscheidsdienst. Heel lang woonde hij in Aerdenhout totdat hij met Marieke zeven jaar geleden verhuisde naar Haarlem.

Reizen

Samen reisden ze de hele wereld af op zoek naar kunst. Marieke Sanders-ten Holte: ‘Het was nooit met het doel te kopen. We kochten pas iets als

we het nieuw en verrassend vonden en wilden hebben. Maar we bezochten vooral musea en galerieën omdat we wilden zien wat er werd gemaakt.’

Sanders was gefascineerd door alle ontwikkelingen die plaatsvonden in hedendaagse experimentele kunst: schilderijen, installaties, foto's en video's.

Zijn zoon Pieter noemt de ijskubus van Jan van Munster een van de meest bijzondere kunstwerken in zijn verzameling. Een van zijn recentste aankopen was een website van Robert Jan Leegte. Pieter hostte de site als eigenaar, maar iedereen kan het werk, een impressie over de natuur, bekijken. Kunst moet gezien worden vond hij, en dit vond hij een ware doorbraak in het breed zichtbaar maken van originele kunstwerken.

Vijf jaar geleden begonnen hij en zijn vrouw een deel van de verzameling weg te geven aan musea. Nog twee schenkingen zijn in voorbereiding. Naast zoon Pieter had hij samen met Marieke nog een dochter, Albertine, die ook weer op haar geheel eigen wijze kunst verzamelt.